

dette forstandige Formaal vil blive naaet ved Hjælp af den Indsigelse, vi gjorde mod denne Lovs forhastede Gennemførelse her i Sommer.

Endelig foreslaas det i Lovforslaget at bevilge 30 Mill. Kr. til nyt Krigsmateriel. Om dette sagde det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at Forudsætningen for den Militærordning, der blev gennemført i Sommer, var, at den Hær, vi nu skulde have — denne formindskede Hær, som det ærede Medlem troede vilde fremgaa af denne Ordning —, den skulde have sit Kram i Orden. Det var det Udtryk, som det ærede Medlem fandt at maatte anvende for at gøre det klart for det høje Ting, hvad det drejede sig om. Jeg tror imidlertid roligt at turde sige, at naar disse 30 Millioner bevilges, og naar de er givet ud og vi har faaet anskaffet en hel Del Ting, som i Løbet af meget kort Tid vil vise sig at blive forældet, har denne Hærstyrke aldeles ikke sine Sager i Orden. Da vil den være lige saa slet forsynet med Materiel og lige saa uforberedt til at løse sine Opgaver i militær Henseende, som det danske Militærvæsen stod i 1914 paa Grundlag af den Ordning, der blev gennemført i 1909. Efter dette Princip skabes der Rammer for et forholdsvist stort Militærvæsen, og lad saa Fremtiden om at sørge for, at der tilvejebringes det fornødne Materiel, thi skulde vi gøre op, hvor meget det for Øjeblikket nødvendige Materiel vilde koste, vilde vi komme til Beløb, som vi godt kan være paa det rene med, at vi ikke vilde opnaa Tilslutning til.

Det ærede Medlem sagde saa til sidst til mig, at vi naturligvis havde Lov til at sige, at der var visse Dele af Grundloven af 1915, som vi ikke var særlig tilfredse med, men vi maatte bøje os for denne Grundlov. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at belære noget Medlem af dette Ting om, at vi alle bør bøje os for Grundloven ligesom for andre Love, saa længe disse er gældende. Det er ikke nogen let Ting at faa den nuværende Grundlov forandret. Men deraf følger ingeniunde, at vi ikke har Ret til baade at ønske og at kræve gennem Forslag her i Tinget en Appel til Vælgerne gennem Folkeafstemning overfor betydningsfulde Spørgsmaal. Grundloven giver ingen udtrykkelig Ret dertil, men Grundloven indeholder heller ingen Vanskeligheder derfor. Ud fra Grundlovens Bestemmelser af ganske tilsvarende Karakter er Folkeafstemninger sat i Værk i Danmark. Der er i den Henseende ingen Vanskeligheder. End mindre er der noget i Grundloven, som hindrer os i dette Øjeblik at sige til Folke-

tinget: Lad det nuværende Folketingsflertal i de halvandet eller to Aar, hvori det endnu bestaar, paa hvert Aars Finanslov vedtage de Ting, som dette Flertal mener er nødvendige i Henhold til de Forudsætninger, under hvilke det gik ind i Militærordningen af 1922, men lad det ikke binde for de kommende 10 Aar, 8 Aar ud over dette Flertals egen Eksistenstid, Folketinget til at være afhængigt af Landstinget med Hensyn til Bevillingen af de Penge, der her er Tale om. Derfor mener jeg, at medens vi med Hensyn til det Afsnit af Loven, som drejer sig om den praktiske Gennemførelse af Garnisonsordningen, maa se sagligt at gøre det mest mulige ud af den, er der overfor den Del af Loven, der gælder Bevillingen af de 30 Mill. Kr., kun eet forsvarligt og forstandigt Standpunkt for dette Ting at indtage, nemlig at forkaste § 4.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. P. Munch talte om de to Hvedekærner, men jeg vil oplyse, at jeg er alt for beskeden til at tale om min egen Indsats i Debatten. Jeg tænkte ved denne Udtalelse kun paa de øvrige Deltagere; de maa vurdere min Indsats. Med Hensyn til Spørgsmaalet om de militære Udgifter's Størrelse gjorde det ærede Medlem mig den Ære at sige, at det var mig, der havde rejst denne Debat. Det er ikke rigtigt, det er det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Nu har jo det ærede Medlem Hr. P. Munch givet det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen Dødsstødet med Hensyn til den Paastand, at Danmark skulde være en førende Militærstat. Det var mærkeligt, at det skulde komme fra den Side, efter at man nu har gjort sig saa store Anstrengelser for at etablere en Enhedsfront paa dette Spørgsmaal. Men nu kommer det altsaa derfra, og det er rigtigt. Det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at naar de virkelige Forhold oplyses, er vi langt fra det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Fantasifoster om Danmark som førende Militærstat.

Saa sagde det ærede Medlem, at der i Virkeligheden ingen Forskel var paa Udgifterne til den Ordning, der nu blev gennemført, og den Ordning, der er gældende i Øjeblikket. Det ærede Medlem glemte at tilføje, at den sidste Ordning ikke paa nogen Maade kan ventes fortsat, og det er dog det, det maa komme an paa i denne Forbindelse. Naar det ærede Medlem sagde, at den Kritik, de Radikale